

DEVLET

9 1

ey Türk kendine dön..

28.12.1970

Gençlik Cinayetleri Blâncosu Dört Yılda Ondokuz Kişi

İlk Kurşun Soldan - İlk Şehid Milliyetçi Ruhi Kılıçkiran

ÖLEN SOLCU	ÖLDÜREN	ÖLEN MİLLİYETÇİ
VEDAT DEMİRCİOĞLU → POLİS	SOLCU ←	RUHİ KILIÇKIRAN
MEHMET TURGUT AYTAĞ → HALK	SOLCU ←	BAHAREDDİN DEDEŞAN
DURAN ERDOĞAN → HALK	SOLCU ←	MUSTAFA KAHRAMAN
ATALAY SAVAŞ → KAZA	A.P.Lİ ←	KENAN ERTÜRK
MEHMET CANTEKİN → HALK	KAZA ←	MEHMET BÜYÜKSEVİNÇ
TAYLAN ÖZGÜR → POLİS	KAZA ←	MUSTAFA BİLGİ
BATTAL MEHETOĞLU → HALK	SOLCU ←	NECDET GÜÇLÜ
MUSTAFA KUSEYRİ → SOLCU	SOLCU ←	SÜLEYMAN ÖZMEN
HÜSEYİN ARSLANTAŞ → SOLCU	SOLCU ←	YUSUF İMAMOĞLU
	SOLCU ←	DURSUN ÖNKUZU

Milliyetçiliğin Sorumluluğu

— II —

Milliyetçi hareketin ilk safhasında «Cemaat hayatı» yaşamının zaruretine bundan önceki sayımızda kısaca temas etmiştik. Bu mesele sadece Türk Milliyetçiliğine mahsus bir zaruret değildir. Cemiyete müessir, içtimai düzene hâkim hale gelen her mefkûre, geniş kitleye mal ol madan evvel, mutlaka bu kademeyi tahak kuk ettirmiştir. İdeolojilerin maddî ve manevî birikim devreleri olan bu safhanın haklı verilmeden müteakip adımlarda başarı sağlanamaz.

İçtimai çehrede köklü değişiklik yapan büyük inanç hareketlerinin en tipik örneklerini dinlerin doğuş ve yayılış hâdî sesinde görüyoruz. Yeni bir cemiyet düzene istinat ederek kurulan devletlerin kuruluş safhalarının tetkiki de bu konunun ilgi çekici bir başka örneğini verir. Çağdaş içtimai hareketlerin en tesirli meydana getiren marksiz Rusya'da bir düzen olarak gerçekleşmeden evvel taraftarları arasına da komünist sosyete halinde yaşamıştır. Almanya'da Hitler Başbakan olmadan önce Nasyonal Sosyalist cemaat teşekkül etmiştir.

Türk Milliyetçiliği fikri mücerret bir vatan ve millet sevgisinin adı olmadığı gibi, sadece iktidara gelme, hedefini güden siyasi çalışma manasına da gelmez. Türk Milliyetçileri moral yapısı, düşünce tarzı, hareket ve hüküm ölçüleri alt-üst edilen, mizaç ve karakteri millî özden gittikçe uzaklaşan, millî değerlere karşı yabancılaşan Türk insanını tamamen değiştirmek, bugünkünden çok farklı bir içtimai düzeni gerçekleştirmek mecburiyetindedirler.

Bunun adı, insan ve cemiyet hayatında kelimenin tam anlamıyla «Millî inkılâp» yapmaktır diyebiliriz. Bu ifade milliyetçinin önemli vasıflarından birinin «İnkılâpçılık» olduğunu ortaya koymaktadır. Türk Milliyetçileri materyalist «Devrimcilerin» asla ulaşamayacakları içtimai

derinliği hedef olarak alan gerçek anlamda inkılâpçılardır. Millî inkılâpın başarılması halinde Türk Cemiyeti büyük bir me deniyet sıçramasını gerçekleştirecektir. Ancak bu safhadan çok önce temel şartların eksiksiz olarak hazırlanması gerekir.

En mükemmel görünüşe sahip mefkûreler bile nazari plânda kaldıkları sürece içtimai hayata müessir olamazlar. Fikirleri tatbikata intikal ettirecek olan insandır. Şu halde insan meselesinde kifayetsiz kalan mefkûrenin ciddî bir içtimai tesir kudretine sahip olması mümkün değildir.

Nuri GÜRGÜR

Türk Milliyetçileri, bir yandan cemiyetin bugünkü değer hükümlerine, hareket ölçülerine karşı çıkarırken, diğer taraftan bütün içtimai ve idarî düzeni ve bu düzen içerisinde kurulu müesseseleri temelinden çatısına kadar ryeniden kurmak zorundadırlar. Bu ikili mücadele cephesi, şartların ağırlığını artırıyor. Cemiyet için de dayanılabilecek, güvenilebilecek mütefekif güçlerden mahrum olmak ortaya müşkül problemler çıkarıyor.

Milliyetçi, bu topraklar üzerinde yaşayan ve mevcut şartlardan tesir gören insandır. Ekseriya ayrı dünyalara sahip olmak meseleyi bitirmiyor. Hayatın her anında ve bütün safhalarında kendisini hissettiren gayrı-millî tesirler, tazyikler nihayet bir noktada milliyetçilere de müessir olabiliyor. Milliyetçinin, mefkûresine uymayan zaafırları çoğalıp, büyüdükçe fikir ve inançtan uzaklaşmak ve zamanla kopmak neticesi doğuyor. Cemaat halinde yaşamaya yönelen milliyetçi düşünce

sahipleri, müşterek tehditlere birlikte karşı koymanın güçlerini ve sevklerini artırdığına göreceklerdir.

Cemaat hayatı yaşamının, milliyetçi sosyete teşekkülünün temel şartlarının başında mutlak bir sevgi unsuru gelir. Birlikte saf kurduğu insanlara karşı olağanüstü yakınlık duymak, aynı çileleri paylaşan kimseler için tabii bile, bu halin her zaman mevcut olduğunu söyleyemeyiz. Sevmek çeşitli vazife ve mükellefiyetleri de peşinen kabullenmek demektir. Gönül bağından daha güçlü bir bağ yoktur. İç dünyası mefkûre arkadaşına duyduğu sevginin pırıl pırıl aydınlığıyla bezenmiş kişinin yüreğinde, başka sevdalara maddî iltiraslara yer kalmaz. Materyalizmin elinden bu en büyük sılahı alınca, milliyetçinin maddî kaygularla yolundan sapıtılması elbet mümkün değildir. Sevginin mevcudiyeti onu her zaman korumayı, ihtimamla bakmayı gerektirir. Sevgi güçlü olduğu kadar hassas ve naziktir, çabuk zedelenir.

Haksız isnat ve dedikodular, çekistirmeler, kıskançlıklar yani insanî zaafırların bu türlü basit tezahürleri gönül bağını parçalayan sebeplerdir. Şu halde bu tarz çirkin belirtilerin intişar ettiği ağızları milliyetçi safırların düşmanı olarak teşhis etmek, milliyetçi hareketin sinsi düşmanları olarak tanımak mecburiyetindediriz. İnsanlar bazen şuurlu olarak istemeseler bile kendilerini şer kuvvetlerin safına iten davranışlar yapabilirler.

İşte cemaat hayatının yaşanmaya başlanması «İnsan» meselesinin geniş çapta halledildiği manasını taşır. Bu hayat maddî ve manevî çeşitli mükellefiyetlerin yerine getirilmesini, dava disiplinine tam olarak uyulmayı gerekli kılar. Nefsin bu tarz basık karşısında tahammül gösterip gösteremeyeceği konusu her insana göre değişir.

Ve işte bu noktada muhterem Galip Erdem ağabeyimin malûm ve meşhur «İn hiraflar teorisi» konuşmaya başlar.

Bu konuya gelecek yazımızda devam edeceğiz.

Bilhassa şu son iki yıldan beri, «Gerçekten Demokratik Türkiye — Kahrolsun Emperyalistler — Kahrolsun Faşistler — İşçi Köylü Emele — Faşist Ordu» ve buna benzer, ipe sapa gelmez, samimi yetten uzak, fakat her yöye rağmen son derece tehlikeli sloganlarla, ve komünist propagandaları ile bir avuç sözlü ve sörsüz kişiler, vatani müteakip paramparça etmek gayretini içerisinde buldular.

Bu menfi propagandaları, şursuz bir basın ve TRT'nin körüklediği bir hakikatlar. Vatansızların ve akhçelîm sahibi kimselerin anlamakta güçlük çektikleri bir husus da, bütün mesuliyetleri omuzlarında taşıyan bir iktidar ve bir ana muhalefetin bu çeşitli faaliyetler ve propagandalar karşısında ya seyirci ya da teşvik edici bir tutum içinde bulunmalarıdır.

Üniversite olayları ve işçi yürüyüşleri sırasında, «Boykot ne ise legal odur — toprak işleyen, su kullananın» tâbirleri hangi mârâya alınrsa alınsın menfektirizinin iyiliği ve istikbâl için faydasızdır.

Ve ne gariptir ki, rejime ve vatana kasdedici bu «eylemler» mesul şahıslarca, «demokratik rejim icaplarındandır» denilerek, kanunlar hareketi geçirilmemektedir.

Bu ahval ve şerait altında, Türk'ün vatani, Türk düşmanlığı bulutlarıyla kaplanmış olup, Türkiye Cumhuriyeti, Osmanlı İmparatorluğunun karan günlerine doğru süratle ve şursuzca itilmekte dir.

«Bölgecilik eşittir devrimcilik» sloganı, ağzdan ağza tempo tutulmakta, Türk Milliyetçiliği yitirmekte, ve faşistlikle bir tutularak suçlandırılmakta, köylüleri kendi taraflarına çekebilmek için Atatürk'ün çarşaf devrimi halka karşı yapıldığı propaganda edilmekte ve Atatürk, Mac gibi bir halk cumhuriyeti kurmadığı için vatan haini ilan edilmektedir. Söзде devrimciler, herşeyde olduğu gibi, bu ölçülerinde de yanılmaktadırlar.

Gerçekten Mao, bütün Çinlileri tek bir Dil, tek bir Kültür altında birleştirmeyi gaye edinmiştir. Bu bakımdan Bizlerin ve batılıların Milliyetçilik anlayışlarını çoktan aşarak, bütün Çin ırkını kapsayan ve onun dışında kalanları imha eden daha ileri bir milliyetçilik görüşü içerisinde, Türk unurlarının yok edilmiş, Çin Türkistan'ına «Sinkiang» ismi verilmesi bu anlayışın açık tezahürüdür.

Şu tek misal dahi bize gösteriyor ki, «Çin halk

Türk Gençliğine

lar» deyimi, Devrimci gençlik teşkilatının veya DDKO'nun iddia ettikleri gibi, bölgecilik, yani Çin'i parçalamak anlamına gelmektedir, tam tersi ne, tek dil, tek kültür altında birleştirme anlamına taşımaktadır. Şu halde, Türk Maocuları samimi felsefi, bölgecilik, kürçülüğü bir yana bırakmaları gerekir.

İlk bakışta tek sınıf kavramı ile tezat teşkil eden, halklara kelimesi, aslında komünist, emperyalist devletlerin, Dünya sınıf çatışmasını kendi leh-

Prof. Dr. Cengiz ULUÇAY

lerine gerçekleştirmek için bir komünist taktiğinden başka birşey değildir. «Parçala ve idare et» taktiğidir.

Birçok defa yazdık, ve dedik ki, komünizm kendisine yani menfaatlerine zıt düşen Milliyetçiliğe karşıdır. Sınıf çatışmalarından gaye de, milliyetçiliği, yani bir milletin benliğini ortadan kaldırmaktır. Yoksa komünistliğin, ne sosyal adalet ile, ne insan haklarıyla, ne de toplumların kalkınmaları için bir iktisadi doktrin ile alakası vardır.

Fakat şunu da belirtmek isteriz ki, Türkiye Cumhuriyeti'nin bu taktiğın kurbanı olmaya niyeti yoktur. Türkiye Cumhuriyeti bir bütündür. Bu bütün hük Türk istiklal harbinin tabii bir neticesidir. Türk kanı ile kazanılmıştır. Bu bakımdan kutsaldır ve dokunulamaz. Bu bütünün her bir unsuru Türk'tür. Her memlekette olduğu gibi hainler bulunabilir. Bu hainleri yola getirecek kanunlar vardır. İda reciler, bu kanunları yerine getirmekle vazifelidirler. Nihayet bu vatanın göz bebeği, şanlı Türk ordusu vardır, her fedakarlığı göze alması, damarlarını

daki asil kandan kuvvet alan bir Türk aydını vardır.

Bu günde kuvvetler, vatani bölme amacını güden kızıl kürçülüğü yakından izlemektedirler. Bir şanssızlık eseri, üniversite muhtariyeti ve idarecilerin gevşek ve şursuz tutumu kızıl kürçülüğe zemin olmuştur.

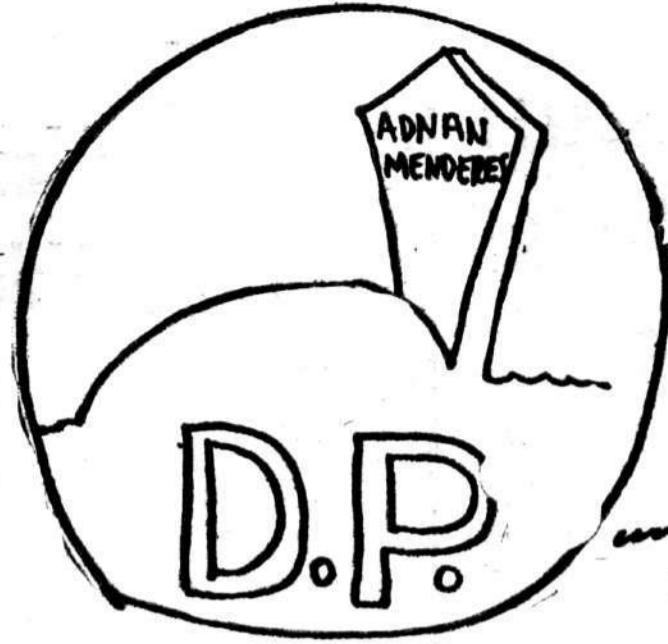
Nitekim, üniversite muhtariyetine sınırsız, Dev — Genç ve DDKO gibi Türklüğe aykırı örgütler üniversiteleri silah deposu haline getirmişlerdir. Fakülte kurullarını baskı altında tutmaktadırlar. Vatani pek muhtaç olduğu Türk milliyetçilerini, yani vatansızları devamlı surette tehdit ve huzursuz etmektedirler. Bu gençlerin ellerinde, meslek veya ders kitapları yerine Mao'nun kitapları, kalem yerine tabanca var. Bu halde olan bir müesseseye üniversite denilebilirdi ki muhtariyetten söz edilebilirdi.

Üniversite faaliyetleri olarak forumlar tertiplemekte, talebeler bu forumlara zorla iştirak ettirilerek, boykot ilan edilmekte, duvarlara ve panolara devletin itibarını düşürücü ve vatani parçalayıcı afişler asılmakta, bütün bu hareketler suç teşkil etmelerine rağmen ve üniversite kanunlarına göre, fakülte üniversitelerden uzaklaştırılmaları gerekir. Ken hiçbir işlem yapılmamakta, hatta malûm kişiler tarafından bu hareketler kışkırtılmakta, devrimci, işlerci, Atatürk'çü hareketler şeklinde gösterilmekte, böyle bir ortamda, bir üniversite, gerek araştırma gerekse tedrisat bakımından görevlerini yerine getirmeye imkânını bulabilir mi? Bir üniversite vaktini hayhuylara geçirirse, o üniversitenin memleket bir faydası olabilir mi?

Kaldı ki, ilimden yoksun, teknikten uzak, bir çok sevden bîhaber bir ülke istikbâlinde emin olabilir mi?

İşte, kendilerine devrimci, işlerci, Atatürk'çü sözü verenler vatani bu hale sokmuşlardır. Halbuki onlar, ne Atatürk'çü ne de işlercidirler. Türk'ün için değil, kızıl kürçülüğü için devrimcidirler, işlercidirler, tedhiscidirler.

Nedir bu uydurma kürçülük. Anadolu'da bir kürç devleti vardı da yok mu edildi? Bir kürç költürü vardı da sömmeziyetlikten mi gelindi? Dağda dolaşan iki buçuk adamın, Doğu Anadolu Türklüğüne sahip çıkabilmesi olacak sev midir? Kargalarda güller bu ise. Ama böyle bir idareden daha çok şeyler hayal edilebilir.

- AMBLEM

ÖKSÜZLER

GİDİP İŞ BULANLAR, VATANDAN UZAKTA;
KALANLARSA YURDUNDA ÖKSÜZ, YETİMDİR...
NEDİR YA MUHAMMED, OLANLAR : BU MİLLET
SENİN ÜMMETİNDİR, BENİM MİLLETİMDİR!

Arif Nihat ASYA

Devlet'den MİLLETE

YENİ BİR DP MACERASI

Bir süre önce AP'den ayrılan veya kovulan politikacıların teşkil ettiği siyasi parti nihayet resmen kuruldu. Yeni partinin memleketimize neler kazandıracığını zaman gösterecektir.

Partiyi teşkil eden zevatın şahsî ve fikrî hususiyetleri hayli ilgi çekicidir. Bunların bir kısmı AP saflarında milliyetçi düşüncenin temsilcisi olarak tanınmış kimselerdir. Saadettin Bilgiç'in Mehmet Turgut'un, Hocaoğlu'nun, Dikeçlil'in Cinisli ve Korkmazcan'ın milliyetçi camia ile olan rabitalarının derecesi ne kadar münakaşalı olursa olsun, bunların her biri bu camianın mensupları olarak tanınmıştır. Adalet Partisinden ayrılışları milliyetçi düşünce endişesinden ileri gelen bir olay mıdır? Bu soruyu «Evet» diye cevaplandırmak, AP iktidarının milliyetçi düşünce ile telifi mümkün olmayan en az dört yıllık icraatındaki imzalarını, sorumluluklarını görmezlikten gelmek demek olur. Milliyetçilik, vatan edebiyatının meclis kürsülerindeki tekrarından ibret sayılırsa Turhan Feyzioğlu bunun alâsını yapmış ve adı geçenleri de geride bırakmıştır. Türk Milliyetçiliği, bir dünya görüşünün, hareket ölçüsünün düşünce tarzının adıdır. Ve mutlaka yaşanmak gerekir. Bu noktada milliyetçi politikacı olamaz. O, millî inkılâbın şuurlu idraki içersinde ve bu içtimai oluş için çalışır.

Şu çetin çağda, millet kaderinin bilfiil kavga meydanlarının da yumruk yumruğa savunulduğu bir sırada, «Milliyetçiyim» diyenin görevi siyaset pazarında tereke işportacılığı yapmak değildir.

Fikir ve inançlar asgarî haysiyet ölçülerinin dışına taşarlarsa dejenere olurlar. Bu hastalığa tutulan nice bahtsızların

kaderi haftızalarımızda bütün canlılığıyla yaşıyor. Kapalı odalarda lânet yağdırılan insanlarla kol kola kader yolculuğuna çıkmak için cesareten de ötede bazı hususiyetlere sahip olmak gerekir.

Yeni partiyi Demirel iktidarının alternatifi olarak göstermek, onu AP'nin tahakkuk ettiremediği milliyetçi ümitleri gerçekleştirebilecek bir ocak olarak tanıtmak isteyenler var. Bu davranış daha dün bütün bir millete Demirel'i yutturmuş olan milliyetçilik ve İslâmiyet bezirgânlarının tutumlarına ne kadar benziyor?

Bu millet daha ne kadar zaman «Ümit», «Ümit» diye ulaşmaz hedeflerin peşine sevkedilecek ve kandırılacak? Bu kaçınılmaz hüküm ve kanaat iflâsı!... Yetmez mi artık?

Meşrebini, mezhebini, mizacını, karekerini anlamak için uzun uzadıya tetkike ihtiyaç göstermeyen insanları, millet kâderine musallat etmek, milliyetçi çevrelerde bazı tiplerin şifa kabul etmez hastalığı olsa gerek. Bunların görevi sanki milleti yanıltmağa çalışmaktan ibarettir.

Türk Cemiyetinin müesseselerini siyasetin ufak ayak oyunları ile halledileceğini sananlar öylesine yanılıyorlar ki, bu noktadaki hataları Demirel konusuyla asla kıyaslanmayacak kadar vahimdir. Bugün Demokratik Parti içersinde toplanmış olan insanların arasında memleket hizmetinde gerçekten yararlı olabilecek simaları vardır. Ancak yerinde kullanılmayan eşyanın çirkin görünüşü gibi, insanların kaabiliyet ve hususiyetleriyle bağdaşmayan içtimai mevkilere yönelmeleri evvelâ kendilerine karşı ihânettir. Zorla lider meydana getirmeye çalışmak gülünçtür. Böylesine abesle işgal hali zekânın değil hürsün, akh-selimin değil inadın sonucudur: Millet istiyor yahut istemiyor tarzındaki mütalâalar da milliyetçi mantık açısından son derece yersiz davranışlardır. Millet neyi isteyip, neyi istemediğini biliyor musunuz? Millet'in bütün istediklerinin tahakkuku için çalıştığınızı söyleyebilir misiniz? Daha dün denecek kadar kısa bir süre önce, kudretli mevkiler işgal ettikleri sırada bugünkü tavırları almış olsalardı çok daha büyük tesirler meydana getirebilecek olan bu zevat, çok şeyleri kaybettikten sonra Demirel'e bayrak açtılar ve yenildiler. Şu günkü kuvvetleri milletin varolma kavgasının müsbet tesirler ve yardımlar yapabilecek durumdadır. Ama açık söyleyelim bu tarz içinde değil. El lerinde kalan son imkânları da kaybolmadan Millî Kavga'ya katılabilseler şahsen kazançlı olurlar. Zira bu tarz insana şeref ve itibar kazandıran bir yoldur. Sözlerimiz, Demokratik Parti adıyla ismi bile Millî kültüre zıt bir siyasi kuruluşa gidenlerin Milliyetçi harekete katılmamalarından doğan hissî bir fevarana değildir. Çeşitli yolları tercih edenler önümüzde birer ibret tablosu olarak duruyorlar. Hangi yolun insanlara şeref, gelecek nesillere övünç ve gurur kazandıracığına dair hükmümüzü verdik, bu hükmün millî tarih önündeki yerini gördük ve huzur içinde yolumuza devam ediyoruz.

«Güneşi sağma, ayı soluma koysanız da ben bu davadan vazgeçmem» diyen ulu insanın sabrı ve sebâtı ne güzel örnektir; Ama ibret ve örnek alanlar için.

DEVLET

HAFTALIK MİLLİYETÇİ SİYASİ GAZETE * PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR * FİYATI 150 KURUŞ TEL : 12 58 10

DEVLET

ev Türk kendine dön

ADRES

P.K. 284 Bakanlıklar — ANKARA

***

HAVALE ADRESİ

Devlet Posta Çeki Nu : 10021849

Sahibi ve Mes'ul Müdürü
İbrahim METİN

Umumî Neşriyat Müdürü
Mehmet Nedim BUDAK

Ergenekon MEKTUPLARI

İŞTE GERÇEK SUÇLULAR

Üniversite olaylarında hep iki taraftan bahsedilir. Biri solcu militanlar, diğeri milliyetçi Türk Gençliği. Birçok fakülte ve yüksek okulun solcu militanlarca işleyemez, normal fonksiyonunu ifa edemez hale getirilmesini solcuların Üniversite içinde kemiyet bakımından fazla oluşuna veren kişi ve grupların sayısı da az değildir. Halbuki gerçek bambaşkadır. Solcular üniversite içinde çok azdırlar. Fakat her «Eylem»lerini Fakülte veya Üniversite yöneticileri ile müştereken yapmaktadırlar. Bunun birçok misalleri görülmüştür. En son ve en tipik misalini de Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi yöneticileri vermişlerdir.

Bu Fakülte, iki devredir en seviyesiz ve en şahsiyetsiz yöneticileri seçmekle ün salmıştır. Fakültenin eski Dekanı Rıza Çetik Milliyetçilerin vurulmasını, hattâ öldürülmesini sadistçe bir zevkle seyretmiş, milliyetçi profesör ve asistanlara karşı girişilen saldırıları himaye etmiş, kendisini talebeleri dövmüş olduğu halde, polislin dövdüğünü söyleyebilmiş, bu büyük yalanını «Kara Cübbe» sinin altından çıkararak «Bilimsel» bir hüviyete büründürmüştür.

Şimdiki Dekanı Prof. Nihat Şişli TIP üyesidir ve aynı zamanda devlet parası ile İtalyan Komünist Partisi Kongresinde TIP'ni temsilen katılan Doç. Cahit Ünal'ın en yakınıdır. İşte mahiyetini ortaya koyduğumuz Bay Şişli Dekan seçildikten sonra ilk iş olarak Ankara Valiliğine bir yazı yazarak, İktisadi ve Ticarî İlimler Akademisinde milliyetçi gençlerin komünistlere, öğretimi aksatmak ve anarşi çıkarmak için fırsat vermediğini, fistelik Akademide Milliyetçi gençlerin varlığının, Fen Fakültesindeki Komsomolları da tedirgin ettiğini ileri sürüyor ve Akademili milliyetçilerden şikâyetçi oluyor.. Böylelerine «ÖNÜNDEN YE» derler. Çünkü kendisi bu şikâyetleri yaparken Fen Fakültesi Komsomol çetesinin işgali altında ve talebelerin büyük ekseriyeti derslere giremiyor. Fakat beyefendi hiç oralı değil. Sanki idaresi ile sorumlu olduğu yer Fen Fakültesi değil de, Akademi...

Bir gece Fakültede bir çatışma oluyor. Çatışanlardan biri belli, Komsomol çetesi mensupları, diğeri belli değil. Beyefendi hemen topluyor yönetim kurulunu ve bildiri ile olayları kırkarken, peşin olarak suçluluklarını kabul ettiği milliyetçi gençlere hücum ediyor. Halbuki gece yarısı Fakülte içinde bulunan ve dışarıdan geldiği söylenen gruba ateş açan Komsomol çetesi varlığını hesaba katmıyor. Yoksa Komsomol Çetesine Fakülteyi beklemeleri için Dekan Efendi emir mi vermiştir? Vurulduğu söylenen Komsomol Hukuk Fakültesi öğrencisi imiş. Bay Dekan bu gençten de şikâyetçi midir?

Üniversite disiplin yönetmeliğine göre Fakülte içine ve dışına yazı yazmak, afiş yapıştırmak suçtur. Yakından biliyoruz ki, Fen Fakültesi duvarları Moskova ve Pekin sokaklarına benzemektedir. Bu afişleri indirmek ve yapıştıranlar hakkında disiplin kovuşturması açmak ve hattâ afişlerde Ceza Kanunu kapsamına giren suçlar da işlendiğinden durumu Savcılığa da bildirmek Bay Dekanın görevleri arasındadır. Dekan Bey bunların hiç birini yapmamıştır. Fakat yayınladığı bildiriye bu afişlerin Fakülteye girenlerce yırtılmasına çok kızdığını ihsas ettirmiş, hattâ Fakültenin haysiyetini iki paralık eden bu afişlerin yırtılmasıyla «İlim hürriyetine darbe vurulduğunu» söylemiştir.

Görülüyor ki, milliyetçi gençlerin okuma hürriyetlerini tehdit eden, yaralanmalarını, öldürmelerini sağlayan Komsomol Çeteleri yalnız değildir. Üniversite ve Fakülte yöneticileri onlarla beraberdir. Demirel iktidarı onlarla beraberdir. Ve milliyetçi Türk Gençleri giriştikleri Türk Milletinin varlık kavgasında bu müesseseleri de karşılarına almak ve milletin, kendilerinden başka sahibi olmadığını hatırdan uzak tutmamalıdır.

Cezmi KIRIMLIOĞLU

olaylar • düşünceler • yorumlar

Cinayetler Bilânçosu Dört Yılda 19 Kişi

Devletin bu sayısının kapağında; ilgi çekici olduğu kadar da düşündürücü bir tablo bulunmaktadır. Mahkeme tarafından siyasetle uğraştığı gerekçesiyle şubeleri ile birlikte kapatıldığı 24 Aralık 1970 tarihli gazetelerde haber verilen bir teşekkülün açtığı «Silâhsızlanma» kampanyasının sözde devam ettiği ve 1971 yılının sonlarına geldiğimiz şu günlerde, Üniversiteerde yalnızca silâhların konuştuğu üç yıllık sürenin bir muhasebesini yapmakta ve bu kampanyaya kimlerin uyma durumunda bulunduğunu belirtmekte isabet vardı. Devlet, kapağına koyduğu tablo ile, bunu en veciz şekilde gerçekleştirmiş - tir.

DÖRT YILDA ONDOKUZ KİŞİ

Devletin tablosu, 1967'de patlayan ve genç milliyetçi Ruhi Kılıçkiran'ın şehadetiyle son bulan ilk kurşundan sonra daha 18 kişinin öldüğünü ve böylece, 1970 yılının sonunda, gençlik gruplarının verdiği ölü sayısının 19'a yükseldiğini göstermektedir. Bu onaltı kişiden 9'unun solcu gruba mensup, 10'nun da milliyetçi olduğu da tablonun incelenmesinden anlaşılabilir. Verilen bilgiye göre dört yıl da, solcu, gruptan Vedat Demirci oğlu, Atalay Savaş, Mehmet Centekin, Taylan Özgür, Battal Mehmet oğlu, Mustafa Kuseyri ve Hüseyin Arslantaş ölmüş; Milliyetçiler de, sırası ile, Ruhi Kılıçkiran, Bahaeddin Dedeşah, Mustafa Kahraman, Kenan Ertürk, Mehmet Büyükevînc, Süleyman Özmen, Necdet Güçlü, Yusuf İmamoğlu, Mustafa Bilgi ve Dursun Önkuzu'yu şehit etmişlerdir.

SOLCULARI KİMLER ÖLDÜRDÜ?

Devlet'in bu sayısının kapağını teşkil eden tablonun en ilgi çeken yanlarından biri, hiç şüphesiz, öldürme olaylarının faillerini gösteren sütundur. Umumiyetle resmî ilgililerin ve bizzat solcuların beyanlarına dayanılarak hazırlanan bu sütun kesin bir gerçeği ortaya koymaktadır: Milliyetçi gençler, gençlik hareketleri silâhlı çatışmaya dönüştüğü günden beri tek kişi cahl öldürmemişlerdir! Solcu tanıyan gençler, iddia edildiği ve bugüne kadar ağzlarında bir sakız gibi çiğnenmiş gibi, milliyetçiler tarafından değil, ya polis tarafından, ya AP'lilerce ya kaza sonucu, ya da bizzat solcular tarafından öldürülmüşlerdir. Bu sonucu okuyanların, diğerlerini anladık ama, bir solcu nası başka bir solcuyu öldürür? şeklinde zihinlerine takılacak bir sorunun cevabı ise, basittir: Solcular için sonuç ulaşmak için her çareye başvurma mübahtır. Bir olayda sonucu almak için bir solcunun beş solcunun, gerekirse binlerce solcunun fedâ edilmesi mümkündür. Onlar için önemli olan «İnsan» değil, eylemdir, anarşidir ve elde edilen sonuçtur. İşte, solcular tarafından öldürülen Mustafa Kuseyri ve Hüseyin Arslantaş sosyalist evlem'in bu yolda harcadığı gençlerdir. Bunlardan Atalay Savaş Ankara Adliye binası önünde bir trafik kazasına kurban gitmiş, Vedat Demircioğlu

ile Taylan Özgür'ün polis tarafından, Mehmet Cantekin'in AP'lilerce öldürüldüğü bizzat solcular tarafından ileri sürülmüştür.

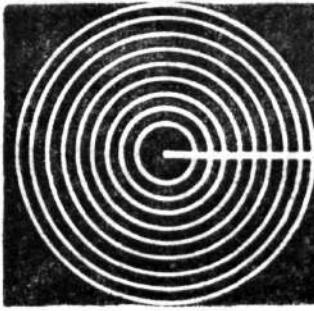
YA MİLLİYETÇİLERİ

ÖLDÜRENLER

Buna karşılık, kutsal mücadeleleri uğruna şehit olan milliyetçi 10 gençten 9'unun gözünü kan bürümüş sol militanlar tarafından öldürüldüğü tesbit edilmiştir. Bu cinayetlerinin faillerinin adları, TRT ve solcu yârânı basın dışında kalan gazeteler tarafından açıklanmış, fakat başka bir solcu yârânı, olduğu kanaatini davranışları ile güçlendiren iktidarcı bunlar özel olarak hi maye edilmişler, yakalanamamışlardır. Öldürülen milliyetçi gençlerden biri de, ne kadar acıdır ki, yine bir iktidar mensubu tarafından 1969'da şehit edilen Mehmet Büyükevînc'tir. Bu da, kaderin bir garip cilvesi olsa gerektir. Büyüksevînc dışında kalan Ruhi Kılıçkiran, Bahaeddin Dedeşah, Mustafa Kahraman, Kenan Ertürk, Süleyman Özmen, Yusuf İmamoğlu, Mustafa Bilgi ve Dursun Önkuzu, şehitli şerbetini hep sol militanların tabancaların kurşunlarından çıkan kurşunlarla içmişlerdir. Ülkeleri uğruna kahramanca ölen bu genç milliyetçiler Tanrıdan rahmet dileriz.

Bu üzücü ölümler bilânçosunun bir silâhsızlanma kampanyasının açıldığı günlerde gözler önüne serilmesi ve okuyuculara bu konuda düşünme imkânının verilmesinde isabet vardır. Hergün sütunlarını iki gençlik grubunun çatıştığı ve bunların birbirlerini öldürdükleri yolunda ki yalan haberlerle dolduran, solcu ve çıkarıcı gazetelerin ve yazarların zaten «Kızıl» olan yüzlerinin kızırmayacağı muhakkak olmakla birlikte, bunlar yüzünden olayları doğru şekilde değerlendirme imkânı bulamayan vatandaşların bu tablodan öğreneceği çok şey vardır. Şu gerçek anlaşılmalı olsa gerektir: Milliyetçiler, silâha sarılmamışlar, tedhişçi komünistlerin bitmez tükenmez hücumları ve tahrikleri karşısında, bir nefis müdafaası duygusu içinde silâhlanmağa zorlanmışlardır. Karşı taraftakilerde memleket meselelerine çareyi fikir plânında arama yolunda bir eğilim görülmez de, kullanmayı asla istemedikleri silâhları bir yana bırakacakları muhakkaktır. Fakat, sol militanlar, yurdumuzu anarşinin cirit attığı bir meydan haline getirmek isteyenler buna yanaşmıyorlar. Onların istediği fikir mücadelesi değil silâh mücadelesidir. Fikri olmayanların mücadelesi! Bunu, fakülte koridorlarına astıkları kocaman kocaman beyannamelerde de sıkılmadan söylüyorlar. Ordu ve polis silâhlarını bırakmadıkça, bunlar da silâhlarını bırakmazlarmış! Bir de bunların hareketine «Gençlik hareketi» diyorlar. Hangi gençlik hareketi? Bunlarınki düpedüz Türkiye'yi imha hareketidir.

Komsomollar, fakültelere astıkları beyannamelerine «Silâhsızlanma Politikası» başlığını koymuşlar ve sanki birbirine şifre ile başka bir başlık fısıldamaktadırlar: «Silâhsızlanma Politikası».

Milliyetçi AÇIDAN

Bir «Silâhı bırak» kampanyası açıldı. Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu tarafından... Bildiriler, demeçler... İnönü bile konuştu. «Silâh taşıyan öğrenciyi tanımıyorum» diyor. İlâhi Paşa! Hani adama sormuşlar, «Adın ne?» cevap vermiş, «Mülâyim.» «Ee... birader, sert olsan ne yaparsın?» demişler. Bunun gibi, İnönü, silâhlı öğrenciyi tanısa ne olacak, tanımasa ne olacak. Atı alan Üsküdarı çoktan geçti. Zaten, silâhlı, zorba «Eylem eylem» diye, her gün saldırılar düzenleyen anarşist gençler, yani devrimkeş'ler de, İnönü'yü tanımıyor, onu devrim çizgisinden sapmakla, burjuva demokrasisini kurmakla itham edip duruyorlar.

İnönü'nün bir teşisi doğrudur: «Ben Harbiyeye girdiğimde 16 yaşındaydım. Oraya çok yaşlı, çok azgın insanlar gelirdi.. Öğrenmekle ilgisi olmayan, dersine çalışanları yumruk ve silâhla tehdit eden bu babayığitlerden hiç birini muharebe meydanında temayüz etmiş görmedim» diyor. Psikolojik tetkikler, kaybedecek bir şeyi olmayan sefil tiplerin, halkın ar ve haya damarı çatlamış dediği dejenerelerin kabadayılık, külhanbeylik gibi zorba davranışlarda, etrafın sinmesi nisbetinde geçici başarı sağlıyan histerik, korkaklar olduğunu ortaya koyuyor. O halde, bu sefil korkakların histerisini azdıran tutumlarından dolayı çevredekileri ve yetkilileri mesul tutmak lâzımdır.

Hiç şüphe yok ki, bu mes'ullerin başında bizzat İnönü ve onun Ecevit tayfası gelir. Anarşist, ihtilâlcı, Maocu gençlerin saldırganlıklarına hep İnönü ve Ecevit tâifesi sahip çıkmışlardır. İşgal mişgal, boykot, moykot aynı şeydir deyip, bunları olağan gençlik hareketleri imiş gibi göstererek anarşiye kendi iktidar ümitleri hesabına sahip çıkan İnönü, sözlerinden maksadını bu eylemleri kınamak olduğunu belirtmekte çok geç kalmıştır. O kadar geç kalmıştır ki, artık kendi partisine bile hâkim değildir. Ecevit, İzmir CHP İl Merkezini işgal edip, parti yetkililerini içeri sokmayan gençlerine sahip çıkarak, yetkilileri C.H.P. den ihraç etmedi mi? Ancak şimdi, körü körüne bir Amerika düşmanlığının karşısına dikilen İnönü, İzmir CHP Parti İl Merkezini ziyaret etmek isteyen ABD İzmir Konsolosuna, kabaca, gelme diyen ve Ecevitin tâyin ettiği işgalci yeni idarecilerin bu tutumundan haberdar değil midir?

Aslında, Sosyal Demokrasi Dernekleri, kızıl devrimci anarşist militanların yetiştirilmesinde fidelik etmiştir ve etmektedir de... Üniversiteler, Fakülteler ve Yüksek Okullardaki silâhlı devrimkeş hâkimiyetinin temellerini, bu komünistler hep destekliyen CHP'li gençler atmışlardır. Komünistler kuvvetlenip onlara da dayak atmaya başlayınca, feryada koyulmuşlardır. İstanbul Robert Koleji'de bir binaya «Nene Hatun» adının verilmesini teklif eden CHP'li gençleri dövüp, «Kuseyri» adını zorla verdirmek isteyenler hep bu kızıl devrimcilerdir. Nene Hatun gibi bir millî kahramanın adına, kendi kızıl arkadaşları tarafından katledilen Arap asıllı bir solcunun adının tercih edil

Kaba Oyunlar

mesindeki soysuzlaşma çok ibret vericidir.

Gençler bilmezler, İnönü'nün iktidar devri, tam bir Polis Devleti idi. Faşist usullerle yönetilen ülkede kimseye ağız açtırılmazdı. İnönü, irtica diye sağ, komünizm diye solu ezer, bir dış tehlike ve harp mevhumesi ile dikkatleri dağıtıp, iktidarının keyfine bakar, keman dersleri alırdı. Gerçekte İnönü, Behice Boran gibi anca kendî kontrolünde gençlik hareketlerine ve her türlü anarşiye razıdır; yeter ki yıpratıcı muhalefeti için bunları bir maşa olarak kullanabilsin. Artık şimdi gençlik anarşisini kınaması, kontrolü kaybedişindedir.

İnönü, eski kaba oyununu tekrarlayıp, sağ da solu da ezdirip, kendi maşası gençlere meydanı boş bırakmak istiyor. Devlete, Millete ve Vatanın bütünlüğüne sahip çıkarak, sırf savunma maksadı ile kızıl ihtilâlcilere direnen Ülkü Ocaklı gençlerin ezilmesi baş hesabıdır. Eğer, Sosyal Demokrat namındaki CHP'li gençlerin hareketi samimi olsa, Toplum Polisinin de silâhlanmasını talep etmezlerdi. Ne kadar gülünç! Taşları bağlayıp köpekleri serbest bırakmak... Pekiyi..., Devlet otoritesini kim koruyacak? Amma İnönü, devleti de, milleti de iktidarından sonra düşünür, eski huyudur bu...

Ülkü Ocaklı gençler, silâhsızlanmaya hazır olduklarını açıkça beyan ediyorlar. Fakat Dev-Genç denen ihtilâlcı örgüt, reddediyor bunu; kanunlarla, savcılarla alay edencesine, bu anarşistlerin kışkırtıcılarından Doç. Çetin Özek: «...Silâhları bırak kampanyası, devrimcilerin eylemlerini etkisiz hale getirmek için burjuva demokrasisi taraftarlarının giriştikler plânların bir parçasıdır.» diyebiliyor açıkça.

Ey hukukçular, ey savcılar ve hâkimler! Hukukta, suçla suçla mücadele diye bir müessesenin bulunduğunu ne zaman hatırlayacaksınız?

Okuyuculara :

Yazılarımı daktilo ile gayet açık seçik yazdığım halde, korkunç tertip hataları ile basılıyor. Bu yüzden, bir ara yazıları kesmiştim. Bu yanlışlardan derginin hazırlayıcıları mes'ul değildir. Mürettip baş mesuldür. Hangi tertiple bu kasdı zararını veren yanlışları bu müretteplerin yaptığını tahminlerinize bırakıyorum. Dergi, hazinenin malı ve devlet tarafından idare edilen bir matbaada basılmaktadır. Acaba devletleştirmenin ve sosyalist tatbikatın işleri nasıl lâçka ettiğine bir misâl olsun diye mi mürettip arkadaşlar böylesine lâubalî davranmaktadırlar?

Geçen haftaki yazımda, «Olanak imkân demektir» diye yazdığım halde, «Olanak ihtimal demektir» şeklinde çıktı o cümle. Her ne kadar müteakip satırlar hatanın bana aid olmadığını gösteriyorsa da, o kritiğimin ruhunu teşkil eden bir kelimedede, böylesine açık bir tertip hatası, yazıyı çok bozmuştur.

Mes'ul olmadığım bu hatalardan dolayı, tekerrür etmemesi dileğiyle, özür dileriz. R.D.

Doç. Dr. Recep DOKSAT

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

● A.Ü. Tıp Fakültesi

Süresiz Kapatıldı

Solcular son zamanlarda Üniversitelerde yeni bir taktiğe başvurmuş bulunmaktadır: Eylemlerine Fakültelerin personelini de iş tırak ettirerek bunları iyice çalışmaz bir duruma getirmek! Bunun tipik bir örneği geçen hafta içinde Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi içinde cereyan etmiştir. Ders yılı başından beri çeşitli vesilelerle Fakülte yöneticilerine karşı çıkan ve Fakülte içinde anarşi hareketlerine girişmeğe yetenen kom-somollar, bundan başarıya ulaşamayınca, «eylemlerine fakültenin öğretim kadrosu dışında kalan personelinin de katmaya teşebbüs etmişler ve bundan da başarıya ulaşmışlardır.

Yeni Personel Kanununun uygulanmasından doğan bazı ödeme

eksaklıkları yüzünden memnuniyet sızlık içinde bulunan personelin bu geçici ve sıkıntılı durumundan yararlanmasını bilen sol militanlar, bunu bir eylem haline sokmayı denemişler ve başarmışlardır. Böylece, fakülte personelinin de bir boy kofa gitmesi sağlanmıştır.

Bilindiği gibi Tıp Fakülteleri diğer Fakültelere göre biraz daha değişik bir yapıya sahiptir. Bu fakülte lerde öğretim ve araştırmayla birlikte yürütülmesi gereken bir başka faaliyet vardır. O da fakültele re bağı olarak kurulan ve onlara bağlı olarak faaliyet gösteren bir tıbbi bakan hastahanesinin bulunmasıdır. Bu fakültelerde personelin eyleme geçmesi demek, şifa kazanmak u muduyla buralara başvuran yüzlerce, binlerce kişinin hayatlarının tehlikeye girmesi demektir. İşte, halktan yana olduklarını her vesile ile propoganda sermayesi olarak kullanan sol militanların sahneye koydukları oyun buydu: Anarşi yaratmak uğruna dertlerine şifa aramak

tan başka bir suçları olmayanların hayatlarını tehlikeye atmaktan ve bu yolda eyleme geçmekten çekinmemişlerdir. Anarşi yaratmak uğruna halkı öldürmek yolunu seçmişler, yüzlerce sağlık personelinin de bu oyuna getirmişlerdir.

Fakat, kom-somolların giriştikleri bu teşebbüs, Fakülte idarecilerinin ve nasılsa Üniversite yöneticilerinin azimli teşebbüsleri karşısında semeresiz kalmıştır. Fakülte ve Üniversite Yönetim Kurulları 19 Aralık 1970'den itibaren süresiz olarak kapatmağa karar verince, girişilmek istenen eylem sonuçsuz ve isteri nöbetine tutulmuşların iş tahlaları kursaklarında kaldı.

Ankara Tıp Fakültesinin yetkilileri organları, yayınladıkları bir bildiri ile olay kamu oyuna duyurdular ve bu defa da vatandaş sağlığı üzerine oynanmak istenilen çirkın oyunu açıkladılar.

Kom-somolların, fakültenin kapatılmasından sonra giriştikleri eylemi sürdürme yolundaki çabaları

da, personelin memnuniyetsizliğini gideren ortamın yaratılması ve çirkin oyunların anlaşılması sonucu, fiyasko ile neticelendi. Bununla birlikte, sol militanların büsbütün başarısız kaldıkları da söylenemez. Çünkü, bu hareket sayesinde, yine yüzlerce genç okullarına devam im

● Fen Fakültesinde

Yeni Tedbirler

Daha önce de defalarca yazıldığı gibi, Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi son zamanlarda Ankara'daki solcu faaliyetlerin mihrakını teşkil etmektedir. Fakülte yöneticilerinin olaylar karşısındaki davranışları ise, gerçekten dikkate değer gelişmeler göstermektedir. Fen Fakültesi Yönetim Kurulu, 23 Aralık 1970 Çarşamba günü yayınladığı bir bildiri de bunun yeni bir örneğini vermiş bulunmaktadır. Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademi

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler**● Trabzon'da****Malazgirt yürüyüşü**

Malazgirt Muharebesinin 900. yıldönümü münasebetiyle 19 Aralık 1970 Cumartesi günü Trabzon'da Ülkü Ocakları Birliği tarafından bir yürüyüş yapıldı. Bu yürüyüş civarlı ve ilçelerden gelen genç Ülkücüler Teşkilatı üyesi gençler de katıldı.

Sayıları binleri aşan bir topluluk halinde ve düzenli kollarla yürüyüşe geçen Bozkurtlar yolların kenarlarında halkın coşkun sevgi tezahüratıyla karşılandı. Yürüyüşte ön önde Türk bayrağı ve vaktiyle Türklerin kurmuş olduğu İmparatorlukların bayrakları ve özel kıyafetli bozkurtlar büyük ilgi gördü. Yürüyüş sırasında «Millî Devlet, Güçlü İktidar» «Milliyetçi Türkçe» «Kahrolsun komünistler» gibi pankartlar taşınarak bu sloganlar sık sık tekrarlandı.

Saat 13.30 da başlayan yürüyüş deniz kıyısındaki geniş meydana son buldu. Caddelerin iki tarafını dolduran Trabzonlular gençlerin sloganlarına iştirak ettiler. Yürüyüşten sonra Ülkü Ocaklı gençler büyük bir halk topluluğuna hitap ederek Malazgirt zaferinin tarihi önemdeki önemi üzerinde durdular, ayrıca binlerce şehidin kanıyla sulanan bu vatanın bugün de bir avuç komünist terkedilmeveceğini belirttiler. Son hadiseler üzerinde de duran gençler, polislin Türkocağı ni işgalini iktidarın tutumunu. Durusun Özkuzunun vahşice katlini, İçişleri Bakanı ile polis şeflerinin tutumunu kınadılar. Yürüyüş büyük bir olgunluk içerisinde son buldu.

● «Üniversite**Cinayetleri****çatışma değildir**

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Alparslan Türkeş, CHP Genel Başkanı İsmet İnönü'nün Gençlik Olayları ile ilgili son demecini cevaplandırmıştır.

Türkeş bu konuda şöyle demiştir:

«Milliyetçi Hareket Partisi, her zaman şiddet hareketlerini uygun görmeyen ve daima meşruyetli, hukuk düzenini milletimiz için bir ilk selamete yol gösteren partidir. Sayın CHP Genel Başkanı İnönü'nün son demecinde komünizm tedhişçiliği ve bölücülük hareketlerini kınayan görüşlerini ve dış politika ile ilgili sözlerini memnurlukla karşılamak mümkün değildir. Ancak memleketi yıktı ve parçalayan fesat hareketlerine değinirken, Türkiye'nin yükselişini ve birliğini, bütünlüğünü istemekten başka suçları olmayan milliyetçi gençlere «Komandolar» deyimi altında iftiralar da bulunması, birliğe beraberliğe muhtaç olduğumuz şu sıralarda çok çirkin düşmüştür.

Bugün, Türkiye'de gençlik hareketleri devletin temellerini sarsan bir mahiyet almıştır. Üniversitelerde cereyan eden olayları gençlerin taşkınlığı veya loka bir çekişmenin neticesi saymak, meseleyi bu tarzda ele almak ve tedbirini bu yolda aramak, halkın açığı bir yolda idraksizlerin yürümesinden ibarettir. Neticesi elemden ve hüsrandan başka birşey olamaz.

Türkiye'yi bölmek, parçalamak ve peyk devletler arasında katmak için 50 yıldır gayret sarfeden komünistler yetişme çağındaki insanların beyinleri üzerinde etkili olmasını seçmişlerdir.

Yarım aydınlarını hiyanetleri ne alet olacak vasıfta yetiştirmeyi hedef tutan bu insanlar, kesin neticeli bir savaşın ilk çarpışmalarını yapmaktadırlar.

Üniversitelerde meydana gelen cinayetler çatışmaların sonucu değildir. Komünistlerin metodlu, hesaplı, ölçülü bir tarzda düzenledikleri tedhiş ve yıldırma taktikleridir.

Bu metodun teorileri kurulmuş denemeleri yapılmış, neticeleri görülmüştür. Bütün dünyadaki komünizm hareketleri aynı yolda yürümektedir.

Odasında oturup, ilmi çalışmalar yapan öğretim üyeleri solcuların tecavüzüne uğramaktadır. Komünist olmayan herkese faşist diyen bu sapıklar, yalnız bu gerekçe ile profesör dövmekte ve öğrenci kurşunlamaktadırlar.

İktidar İnönü korkusundan yığın hale gelip tarafsızlık diye bir safsataya sığınmıştır. Bu iddiaları uyularken de Milliyetçilere karşı zulüm ve baskıda bulunmayı esas almıştır.

Sayın İnönü, yaşı, kişiliği ve mevkî dolayısıyla hiçbir olayı bizzat müşahadeye muktedir değildir. Ancak yalan söylemeyen müşavirler seçmek iktidarını haiz olmalıdır. Ya susmalı yahut doğru konuşmalıdır.

Sayın Süleyman Demirel iktidarı ürkek bir iktidardır 27 Mayıs korkusundan kurtulmamıştır. İstiklal hükümeti olmaktan de hoşlanmaktadır. Yegâne carevi İnönü'ye yaltaklanmakla bulunmaktadır. «Onun dediğini yapmakla kurtulurum» gibi bir kanıya güvenmek gaffetindedir Hükümetin komandoları veya Milliyetçi Ülkücüleri himaye ettiğini iddia etmek köre görüldü demek gibi abes bir iddiadır.

Üniversite meselelerini bir öğ-

renci cemiyeti seçimi ile halletmeyi düşünmek Sayın İnönü için akıl almaz bir sathiliklerdir. Simitçi vurup halklar için kan döküyorum diye beyanat veren sol tedhişçilerin varlığını. Üniversite reformu veya buna benzer başka şeylerle izah etmek Sayın İnönü'ye yarasız bir davranış değildir.

Bugüne kadar Milliyetçi gençler tarafından vurulmuş tek kişi yoktur.

Solcular ya birbirini öldürmekle (Mustafa Kuseyri ve Aslantaş olayında olduğu gibi) veya polisle çatışırken vurulmaktadırlar.

Üniversitelerdeki gerçek durum şudur: Komünistler halk ihtilalini üniversitede başlatmış ve bunu kitleye yaymak için de dini, etnik ve mahalli meselelere el atmışlardır.

Ortanın solcuları komünistlerden dayak yiyip kahrolsun faşistler diye bağırarak yarıdakılığa düşmüşlerdir.

Milliyetçi gençlik herşeye rağmen okumak isteyen ve milletine yararlı olmak iradesini yürüten vatanseverlerdir.

Bu gerçeklere rağmen Enver Paşa macerasına telmihler yaparak şunu bunu suçlamak, gırtlı ciddi bir davranıştır. Enver Paşa'nın günahtı varsa bunun mirasçısı onun karargâhında kurmay olarak çalışsan, emri altında kolordu komutanlığı yapan Savın İnönü olmak gerekir. Yoksa Enver Paşa devrinde he nüz doğmamış olanlar, değildir, «Sorsalar mağdurunu gaddar ken din gösterir» durumuna düşmeyi İnönü kendine yakıtırırsa bile biz ya kıştıramıyoruz.

Türk Milliyetçileri şiddet ve şoventizm gibi görmek ve göstermek iftirasında ısrar ciddi devlet adamlığı ile başdaşmaz.

● Ülkücüler**Beraat Etti**

24.XI.1970 tarihinde Türkocağı'na polis tarafından yapılan baskın sırasında yakalanarak nezarete alınan 71 Ülkücü, yapılan sorguları neticesinde haklarında hiçbir suç isnağı olmadığı için serbest bırakılırken, aralarından beş tanesinin işgüzar polislerin marifetiyle kendilerine mukavemet suçuyla tutuklanmalarına karar verilmiştir. Söven, döven, Türkocağıyla 7. Şube arasındaki en fazla bir kilometrelik yolu — bütün Ankara'yı dolaşarak polis arabalarındaki gençleri ve b'hasa tevkif edilen bu beş genci dövbilmek için beş — on kilometre çakaran hep polis olmuştur. Davaya da gene polis olmuş ve arkadaşlarımızı tevkif edilerek cezaevine göndermiştir.

Otoritenin kaimadığı, iktidarı olmadığı Türkiye'de ülküdaşlarımızın Perşembe günü yapılan mahkemelerinin beraat kararı ile neticelenmesi gayet hoş bir teselli olarak zihinlerde kalacaktır.

● İşbirlikçilerin**SONU**

Dev — Genç mensubu komünist militanların kontrolünde bulunan Yıldırım Beyazıt Yurdunda komünist olmayanlara karşı korkunç bir terör avı yapılmaktadır. Terörün son hedefi şimdiye kadar aşırı solcularla işbirliği yapan Sosyal Demokrasi Dernekleri üyeleridir.

Aşırı — solcu komünist militanlar yurtta kalanlardan «Savunma Vergisi» adıyla haram toplamakta, vermeyenleri tabanca tehdidi ve komsol taktikle riyle öğrenci birliğine götürüp dövmektedirler.

10 Aralık gecesi D.T.C. Fakültesi öğrencisi ve S.D.D.F. üyesi Eyüp Yaşar Arı yatagından kaldırılıp cezaevine döndürülmüş ve yurttan kovulmuştur. Eşyalarına komünistler tarafından el konulan Eyüp Yaşar Arı'ya «Eğer iyi bir tabanca getirmezse» eşyalarının geri verilmeyeceği söylenmiştir.

● Irak ta Türk**Kıyımına Devam**

Bu toprağın asırtıdır aynı kadarı yaşayan çocukları arasına «a zınlık ırkçılığı» tohumunu eken düşmanlar hayatımızı cehennem çevirirken; dışardaki kadeserimiz de ezilip durmaktadır. Rus emperyalizminin ağına düşenler ma lüm. Sözde dost İran'da çingeneler bile adam yerine konur; Türklik yok sayılır. Her türlü emperyalizmin haremine alınmış Irak ise asıl tehlikeyi bırakmış. Komünist Türk topluluğunu kasıp kavuruyor. Türklere tanıyan kültür hakları halâ uygulanmamaktadır. Yeni öğretim yılı başladığından beri Türkçe tedrisat başlatılmamıştır. Halbuki Kerkükteki 69 ilkokulda Türkçe tedrisatın çoktan başlamış olması gerekliydi. Türklere bir üniversiteyi bile bağışlayan Baas Partisi Türklerin bu konudaki mücahatlarını Türkçe alfabe basınına da dibe savsaklar.

50 Yıl önce batı emperyalizmi hesabına bizi arkadan vuranın, bugün de kızıl emperyalizm hesabına işledikleri günahları, Türk'ün Türk'ten başka dostu olmadığını ve acı başımıza kakmaktadır.

POLİGON**Yaradana Dilekçemdir**

Tepegöz'ler temel atıp kurulmuş
Sabır ver SEN, RABBİM, bize sabır ver.
TÜRK'ün bahtı prangaya vurulmuş,
Sabır ver SEN, RABBİM, bize sabır ver.

Yasasızlık posta koydu yasaya,
Çok anahtar uydurdular kasaya
Devlet hazinesi akar keseye
Sabır ver SEN, RABBİM, bize sabır ver.

Bir sahte jokey var, beygir koşturur;
İbiş'e varanır, halkı küstürür.
Yoldaşlar var... yurtta küfür estirir
Sabır ver SEN, RABBİM, bize sabır ver.

Ölüler var, ensemize oturmuş
Diriler var, sabrımızı bitirmiş,
İriler var, halkım gına getirmiş,
Sabır ver SEN, RABBİM, bize sabır ver.

Kirli bulutlardan kan, irin damlar
Arkada olgunlar, ön safta ham'lar
Halka gölge eder çamur adamlar
Sabır ver SEN, RABBİM, bize sabır ver.

Fırsat verde sana layık kul olak,
Bu vatanda yana yana kül olak,
TÜRK—İSLÂM motifli zarfta pul olak,
Sabır ver SEN, RABBİM, bize sabır ver.

Abdurrahim KARAKOÇ

"ya DEVLET başa..."

BEY OLAN AĞABEYLER II

Aziz okuyucu, geçen yazımda bu mevzuu de. vami edeceğim ve size diğer Bey olan sabık AĞABEY'leri takdim edeceğim va'detmişim. Sözümden dönmüş değilim. Lâkin, onbeş sene evvel tanıştığım bir gerçek AĞABEY, tahtından hiç inmeyeceğine inandığımız bir AĞABEY, «Buluş güzel ve doğru, ama devam etmesin!» diye haber yolladığı için şimdilik bu defteri ka patıyorum. Bir işe başlayıp geri dönmek hem zor, hem de ayıptır. Erkekliğe sığmaz. Fakat bizde itaat ve disiplin de esastır. Nefsimi zor yendim doğrusu. Bir ay düşündükten sonra bu karara vardım. Yoksa ne manzaralar serecek tim gözlerinizin önüne... Hoş görüle.

Efendim, bu mevzu oldukça geniş; hani bir gayret edilse birkaç formalk kitap eder. Ve bunların içinde öyle tipler vardır ki nüranelik tir mübarekler, enteresan BEY tipleridir. Düşündüm ki hiç olmazsa bir tek yazı ile kısa ki sa. fakat mücerrette kalarak bunlara dokunmakta fayda vardır.

Kanaatim odur ki TARIK veya YAVUZ olmadıkça bu badireyi atlatmanın imkânı yok. TARIK gemileri yakmasa idi Endülüş alınmazdı. İspanya ondan evvel de bugünkü gibi karanlıkta kalırdı. Avrupa hâlâ vahşette devam eder di Papalık ulûhiyyet iddialarını rahatça sürdürdü, cennetin anahtarını pervasız ve korkusuzca satmakta bir bels görmez, bir mukavemetle karşılaşmazdı. Daha uzun asırlar cehalet ve zulüm hükümfermâ olurdu. Rönesanslar, dini reformlar, Lüterler, bilmemneler daha yüz yıllar boyu ancak bir hayal olurdu. Gemilerini yakmasa idi, bizzat TARIK olmazdı bir kere.

YAVUZ: «Avrat tabiatlı olanlar, karılarının koynunda yatmak isteyenler geri dönsün, ben tek başıma da giderim!» deyin atını sürmese idi, muhtemelen şu anda hepimizin istikbalı karanlık olurdu.

Evvelâ şunda anlaşmak lâzım: Biz harp halinde miyiz, değil miyiz? Harbde kalleslere, koraklara, ikiyüzlülere, avrat tabiatlılara tathisu mücabitlerine yer var mı, yok mu? Gölgesinden korkanlar, Rebakanın namusu gittikten ve müteceviz defolduktan sonra ayağa kalkın ve erkeklik taslayan Mişon gibi, tehlike geçtikten sular durulduktan sonra arzıendam eden, hindi gibi kabaran tiplerin cepheye bulunmaları müm küp mü, değil mi? Bunların zorla tutulmasının faydası mı var, zarar mı? Onlar zaten kritik anlarda ortada yoklar, ya bizim var sayma-

mız ve bunda ısrar etmemiz gerekli mi, değil mi?

Diyorlar ki, canım bir mü'minin yüzde doksanbeş kusuru, yüzde beş meziyet olsa, o beş meziyetin hatırı için doksanbeş kusuru görme mek lâzım. Sevsinler... Şu ölçüyü neden bütün mü'minlere tatbik etmezler de işlerine geldiği arzularına uyduğu zaman istediklerine tatbik eder ve bizim de öyle yapmamızı isterler? Nefsi azizlerine hoş gelmeyenlere de tam tersini uygun görürler? Öyle yağma yok. Benim Peygam benim Allahın emrini açık ve seçik bir tarzda tebliğ ve tatbik etmiş: «Kisasta hikmet vardır.» Harb zamanı kısasın en fazla ve en titiz bir şekilde tatbik edildiği zamandır.

Tıpkı «Ölümlerinizi hayırlı anınız!» Mukaddes emri gibi bu ölçü de çok istismar edildi. Hem küfür ehli ve hem de müslim görünümlü nifak ehli tarafından. Efendim, her şeyden evvel şu yüzde beş meziyeti, doksanbeş kusuru olanın hakikaten mü'min olup olmadığına; ölünün cidden bizim mi, başkalarının mı olduğuna dikkat gerekir.

İşte ben bu yazı serisinde bu noktadan hareket etmek gerektiğini anlatmak istemişim. Fakat olmadı, bir AĞABEY engel oldu. Bana öyle geliyor ki pişman olacağız. Bunlar bizden değil ki, bizim değil ki. Biz elmayız, onlar armut. Ve siz bu ikisini toplamak istiyorsunuz. Olmaz ki... Bunların hepsi, gemi de değil, birer taka. Yakalım şu takaları diyorum, anlatamıyorum. Yaldızlarına, boyalarına, ünvanlarına aldırma-yalım; kâzıp şöretirler, aldanamayalım: içleri çürüktür, koftur, fesat doludur adamı yol ortasında bırakırlar diyorum. Kaç kere de bırakırlar. Daha kaç kere fırsat verip tecrübe edeceğiz? Hadistir be ağabey: «Denenmiş denemek ahmaklıktır.» Daha ne kadar enayilikte devam edeceğiz?

Birini tanıdık, asıstanken gizli idi, sedef gibi kabuklar arasında idi. Aman doktora yapmadan bir işe yaramam, tutup atıverirler, derdi. Peki dedi büyükler; ona tenhalarda selâm verilsin, aman desifre olmasın, dendi. Doktorası yapıldı. Olmadı daha, dedi, yetmez. Doktora ne ki, söz sahibi olmak için doçentliği elde etmek lâzım. Ona da eyvallah dendi. Gün geldi, doçent de oldu. Vah yazık ki, anlamamışım, doçentlik de para etmiyor, ille profesör olmak lâzım. Ancak o zaman söyledigimin kıymet

vardır ve ancak o zaman bir şey yapamazlar, dedi. Buna da razı olundu ve nihayet adam profesör oldu. Allah Allah, gördük ki profesör olmakla karakter değişmiyormuş, aslan her zaman aslan, ceylân da her zaman ceylânmış. Ziya Paşanın meşhur beyti geliyor dilimin ucuna ama yazılmaz ki... Meğer ünvan da üniforma gibiymiş; ne eksik, ne fazla. Selâm veriyorsunuz Beyefendiye tenhalarda... Fırlıdak gibi süratle 360 derece etrafını taradıktan, in ve cin bulunmadığına iyice kanaat getirdikten sonra fıslı ile «Aleykümselâm» diyor.

Haydi canım siz de, bunun nerest bizden? İnsan cesurdur. Her olaya ancak vukuunda müdahale edilir. 20 sene sonra, 20 sene evvelki bir dava halledilmeye kalkılırsa sadece gülünç olur. Bizzat şahit olmuştum: Askerliğim esnasında yüksek askeri mekteplerden birine hoca olması için, yüksek rübeli subaylar tarafından ricada bulunuldu bu zata. Evi, barkı, altında arabası, cebinde dünyahığı yerinde olduğu halde O, özel okulu tercih etti. Sırf para için. Hal buki kendisine çeyrek porsiyon ve istemeye ismeye baş vurulan bir Selânik Dönme hemem koştı geldi. de mevzuat icabı para alması şüpheli olduğu halde. Bu dönme nizamıyeden alıp Öğretim Amirinin odasına götürmek bu bahtsız fakire düştü. Türkün, Türkten başka hiçbir azın için giremediği harimi ismetine ayak basmaktan doğan sevinçli görmeliydiniz Dönmenin, Duyabiliyor musunuz benim çektiğim ızdırabı, yüreğimin sızısını? Bağrında yara olmayan nasırlara sözüm yok benim, kalbi ağlayabilene sesleniyorum.

Bir başkasını tanıdık. Bir yerde beraber bulunuyorduk. Bir aralık bütün yükü üzerine almaya başladı ve aldı. Bu aptallık, biz emre ve hizmete hazırız, aptal mı ne? diye düşündürdü. Meğer biz aptalmışız. Adam öyle bir şeye hazırlık yapıyormuş ki neticede şaşırarak kaldık, parmağımız ağzımızda kaldı. Bir başka hüner de şu: bir yerde mutlak söz sahibi idi. Ne kadar çingen-çerit, dönme veya dönme tabiatlı, dönme uyruklu varsa hepsini aldı oraya. Sıra bizim kilerde gelince de her biri için bir kulp buldu. Ve ne gariptir hep de iyiliğimizi (!) düşürerek atı yordu kazığı. Ben ona filân işini yapın diye ş vermiyorum diyordu evvelce, sonra da hele falan meselesini halletsin, bu işlere girerse neş

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

● TRT Sıkışı

Olayları, hiçbir ilgileri olmayan zamanlarda dahi evirip çevirip milletlerin aleyhine aksettiren TRT'nin son sahtekârlığı ayağına dolaşın. Türkiye Kamu Sendikaları Konfederasyonu (Türk-Persen) Kurultayına katılan MHP temsilcisinin konuşmasında bunun toplantıdaki tesiri hakkında tamamen tahrif edilmiş haberleri keyifle öttürdüğü yerli «Bizim radyo». Ancak bu defa foyasını «resmen» de ortaya çıkaracak bir durum oldu: Kurultaydan Genel Sekreter mührü ve imzasıyla verilen bir belge, TRT'de yayınlanan bir haberin tamamen uydurma olduğunu ortaya koyuyordu. TRT sorumluları şimdi aşılan taraflarını bırakmış, MHP temsilcisinin gönlünü kazanmaya çalışıyorlar.

● Ülkücülerin Tepkisi

Dursun Önkuzu'nun komünistler tarafından şehit edilmesi ve Demirtaş'ın İktidarı tarafından Türk Ocağı'nın tahli yurdun her tarafında milli

yetçilerin tepkisine sebep olmuştur. Mahiyet itibariyle aynı olan bildirileri yayımlayan teşekküller şunlardır:

GÜT Afyon Şubesi, GÜT Bucak Şubesi, GÜT Tarsus Şubesi, GÜT Kırıkkale Şubesi, GÜT Zile Şubesi, GÜT Ceyhan Şubesi, GÜT Maraş Şubesi, GÜT Yozgat Şubesi, GÜT Dinar Şubesi, GÜT Tokat Şubesi, GÜT İsparta Şubesi, GÜT Akyazı Şubesi, GÜT Mersin Şubesi, Adıyaman Lisesi öğrencileri, Türkçüler Derneği Niksar Ocağı, Atatürk Üniversitesi Ül-

kü Ocakları Birliği, Kırıkkale Komünizmle Mücadele Derneği Kırıkkale Yüksek Öğrenim ve Yardımlaşma derneği, Kırıkkale Türk Ocağı, GÜT Kastamonu Şubesi.

TELGRAFLAR

Öte yandan Cumhurbaşkanına ve Başbakan'a aşağıdaki telgraflar çekilmiştir:

«Sayın Cevdet Sunay, Cumhurbaşkanı — ANKARA Milliyetçi yavrularımızın komünist kurşunlarından ve polis zulmün-

den kurtulmasını temin edin. Aksi halde tarih ve millet sizi affetmiyecektir.

Leyla EROĞLU — Köse Mah. 19 YOZGAT»

«Süleyman Demirel Başbakan Türkiye Büyük Millet Meclisi, ANKARA

Milliyetçi evlâtlarımız komünistler tarafından şehit edilmekte ve sizin polisleriniz çocuklarımıza işken ce yapmaktadır. Bu zulme ne zaman dur diyeceksiniz.

Ümmihan ŞENOL

Taşköprü Mahallesi

Dedik Camii Sok. No: 15 Yozgat ÖĞRETMENLERİN TEPKİSİ

Öte yandan Ülkü-Sen Erzurum Şubesi ve Mersin Şubesi de birer bildiriyle milliyetçi gençlere karşı yapılan saldırıları kınamışlardır. Ülkü-Sen Erzurum Şubesi bildirisinde özetle şöyle denilmektedir.

«Komünizm âfetini, «Çağın her bir hümanizma çağır» sayan moda düşkünün gafillerin; bu kudurmuş soğuk militarizmin; «Demokratik bir hareket» olarak gören ve Türkiyeyi yabancı ortaklığının pazarı yapmakla bütün meseleleri halledeceğini sa-

Malazgirt Gecesi

İktidarın Genç Ülkücüler Teşkilâtı Genel Merkezini işgal etmesi üzerine ertelenen

MALAZGIRT GECESİ

7 Ocak 1970 Perşembe günü saat 19.00 da Atatürk Kapalı Spor Salonunda yapılacaktır.

DAVETİYELER : Atatürk (Site), Trabzon, Çorum Öğrenci Yurtlarından temin edilebilir.

Genç Ülkücüler Teşkilâtı

gülyet sahası genişler, enerjisi dağılır demeye başladı. Merak ediyorum, acaba o kimse fa-an meselesini hallettiği zaman o pek sayın BEY o nun gibi iyliğini düşünecek erkekçe, olmaz dese, canımı vereyim. Ne gezer? Adamı oyaltıyorlar, başka tarafa müraaatına engel oluyorlar. vade diyorlar; ama imkân da vermiyorlar, tüketiyorlar, bıkıyorlar... Bıktım bunların bıkıtma politikalarından.

Bir gün bir arkadaş, Cuma namazına giderken, Ağabey demişti, bizim sağcı mücahitlerin azıcık komünist olması icap ediyor, başka çare kalmadı bu vurdumduymazlar için... Adam, me selâ Ahmet gibi, demez mi!... Eee, insanın şu rasına kadar geliyor, ve, ya Rab göster şunlara komünistin ne demek olduğunu! devesi geliyor... Ama deymeyiz ki, şakacıktan da olsa, kızgınlık ânında da olsa, Bir yedek vatan olsa, rahatça deyeceğim. Ama yok...

Bu mevzuda defter kabarik dedik, bir başka prototipi takdim edeyim: Şeker diye anlaşır, şap diye karşımıza çıkar. Ahde vefa, sözünde durmanın semtine uğramaz. Haa, bakın hem men kaydedeyim: bütün oyunları ancak bize karşıdır. Komüniste, masona, devrimbaza karşı ise son derece toleranslıdır, liberaldir, demokrattır, yumuşaktır. Söylediklerine göre komünistleri hemen geçiriverirmiş imtihanlarda.

Ahmet RIFAT

Milliyetçilerin de analarından emdiklerini burunlarından getirdikten, komünist işgali yüzünden derse gelemeyip yoklamada bulunmadıklarına da bakmaksızın çaktırmış. Sevsinler.. Kesin zekâ, ince kulis eseri esbabı mucibe sine bakınız lütfen: Ben onları hiçbir şey öğrenmeden geçiriveriyorum ki yarın hayatta şaşırıp kalsınlar. Siz ise iyice dolmadan mezun ol mamalısınız. Ne denir?.. Ey Allahım! Sabır, şu zayıf kuluna sabır.

Bir Milliyetçiler Derneği vardır, adına kısaca Dernek derler. Zenginler pek sevmez ve uğramazlar. Bir Yunus dergâhıdır, eğri odun giremez. Bu sebepten olsa gerek, kimler ve ne

lerle başı hoş değil bir bilesiniz. Mihenk taşıdır mübarek yer. Birini ölçmek mi istiyorsunuz, hemen sonra: Derneğe gelir mi, onlara karşı tutumu nedir? Alacağınız cevaba göre vereceğiniz hükümde tam isabet kaydedersiniz itimat buyurun. Ramazanda bu Dernekte her akşam iftar sofrası kurulur. Hacı ve zengin sofrasına benzemez, kapı ardına kadar açık tutulur. Kaç kişi olursa olsun hepsi doyar. Bereket inanmayan bunu idrâk edemez. İşte bu adam bu Derneğin çalışmasına, bu iftar sofrasına engel olmak istemez mi.. Bana bu Beyleri yazmamam hususunda haber yollayan ağabeyim, bilginize arz ederim: Bu BEY sonunda Derneğin elektriklerini kesti.

Bir Bey var. milletin derdi duvarlarını aşamaz, kulakları tıkalıdır. Apartmanlar dikmiştir, ev sahibi olmak isteyen ve kooperatif, banka gibi kapılara başvuranları tenkit eder, aslolan soğuktan, sıcaktan korunmak üzere bir meskendir, şer'i olan budur, şu kadar odalı, banyolu vesaireli daire veya ev değil, der. Lâkin kendisi sık sık otomobilinin modelini değiştirir. Evlerinde konforun biri gider öbürü gelir. Bilmem kaçınıcı kere hacca gitmiştir, ama nasıl? Tehiri bile caiz olmayan vazifesini çok kere nâhil ellere bırakarak. İslâmköylü Süleymanın da eşi benzeri bulunmaz bir müda fiidir. Mason olmasa hiç müsaade ederler mi başımıza geçmeye diye masonluğunu bile müdafaa eder. Ama öbür taraftan, komünistlerle kavga ederken içi yana yana namazını kaçırın mücahit çocuğu en zından istihfafta karşılar. Türkiye bir tarafının üstüne yıkılmak üzeredir. Umurunda mı onun. Daha yazacağım ama mücerreten uzaklaşırım diye çekiniyorum. Kısaca belirteyim: Adına Ahmet deyelim, bizden olmayan veya onun hattı hareketini görüp de dayanamayanlar ona «müslüman Ahmet» derler ve böylece onun şahsında dinimle de alay ederler. Fakat bunlara aldırış bile etmez. Dedim ya gam kasavet semtine bile uğramaz. Direksiyonun başında ilâhile rukuyarak, meselâ dokuzda bulunması şart olan yere, vazifesi başına saat onbirde gider. Helva sohbetlerinin mutlak müdavimidir. Neyse kutuyu fazla açma yalım.

Bu BEY örnekleri arasında bir yenisi var ki hemen hepsini fersah fersah geçti. Milliyetçi bilirdik. Anadolu çocuğunun saflığını kullanmakta pek mahirmiş, geç anladık Neresi kahramandır bir türlü akıl erdiremediğim Şıpka Kahramanı Süleyman Paşadan «Sülüman Paşa» diye söz eder ve milliyetçiliğimizi ona

kadar dayar. Tıpkı devrim yazarları ve kitapları gibi. İhtilâlin kapısını açan Bayezid hadise lerini Halk Partisi Balkonundan Sıddık Saminin dürbünü ile seyretmiş olmalı ki o zaman Dernekte onbir gencin kurşunlandığından bahsetmiş. Tıpkı Sıddık Sami gibi.. Oldukça hızlı yükseldi. İrkinin hususiyeti olsa gerek. Bir zaman elinden «kitab» düşmezmiş, her hususta Kitaba bakalım dermiş. Sonradan bir başka türlü oldu, bilimselleşti. Böyle, aslında şap olup da şeker görünebilen ve bu tarzda bu millete kazık atmakta yekta olanları bulup seçmekte emsalsiz olan İslâmköylü onu aldı, çok mühim bir yere getirdi. Bir kilit makama. Bizimki oraya bol bol komünist aldı. Çok sıkışır ve pek fazla yüzü kızarırsa üç onlardan bir biz den. Sevsinler, ahkınca onları (kullanıyormuş). Bizim taraftan hiç bir müraatı (olmaz) diye karşılamadı. Hay hay, ne demek, vazifemiz, bu arkadaşımızı, kardeşimizi alamayıp da kimi alacağız?.. diyerek. Ama hiç bir zaman da almadı. Mecbur olduğunu da kerhen aldı. Ekse riya altı ay süründürdü. Bugün-yarın diye diye Sonunda komünistlere suallerini kaptırdığı (haydi verdi demeyelim) imtihana çağırıldı. Tabii bu tuzağa düşen ve kazanamayan milliyetçiler için de ne yapayım iki gözüm, kazanamadım! demekten de sıkılmadı. Adam yemenin, bitirmenin bir yenisini de böylece icat etmiş oldu. Bunca günahlardan sonra lâşey kabilinden bir iş yapıp yüzümüze bakmaya hazırlanmış yormuş. Yağma yok öyle.. Yuf olsun sana bu fırsatı verecek olana. Yetişimde babandan da ileri şimil olan ağabeyleri defalarca atlat, hem de hürmetlerini sunarak, emirlerine mun tazır olduğunu ifade ederek.. Ve ondan sonra da yüzümüze bakacaksın ha? Yahu sen bizi kör, âlemi sersem mi sanırsın? Bir daha yuf olsun sana bu fırsatı verecek olana

Aziz okuyucu, dedim ya bu defter kabarik ve çok renkli. Mesele anlaşılabilir sanırım. Resmigeçidi burada keselim. Defteri kanavahım.

Bizim tarikat, serbest tarikat böyledir. serbesttir. Yerine göre tabii.. Hakikata iki kâşının ortasından bakmayanlar mürit olamazlar. Zehirle pişmiş aşı yemeye hazır olmayanlar bizim yanımıza gelemezler, bizden olamazlar Her şeyimiz açıktır bizim. İkiyüzlüler, kal leşler, ashında pek ahmakça ince kulis yaptığını zannedenler, kısaca bizden olmayanlar bizimle cemedemezler. Boşuna gayret etmeyelim. Atalım bu safraları, yakalım şu takaları. Bilmem anlatabildim mi pek muhterem ve gerçekten ağabeyim. Hürmetlerimle..

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

san iktidarsız iktidarın; Komünizm adındaki bu hortlanmış kabataş devri zihniyetini «İstikbâle matuf bir alternatif» kabul ederek küçük çıkarları için ona baş eğip sırttan oper. tünistlerin bu olaydan alacakları ders büyüktür. «Komünizm gelmez, gelse de tutunmaz» diyenler tehlikenin sandıklarından da çok büyük olduğunu artık kavramadılar. Bu gün Komünizm kafesini kırıp «okaga uğramış terbiyesiz bir sirik kaplanı gibi etrafına ölüm saçmaktadır. Vurulamalıdır, vurulacaktır.

Komünizme karşı İslâm ahlak ve fazileti ile Türklük gurur ve şuuru nu bayraklaştırarak cihat açan Milliyetçi harekete milletçe katılmadıkça, bu dâvaya milletçe destek olmadıkça Komünizm, şirretliğine devam edecektir.

İşte! Bir taraftan Komünizmle mücadele ettiği ihtilâli uyandırmaya çalışan; öte taraftan dün Komünistler tarafından öldürülen ülkücünün 71 arkadaşını polis mârifetiyle toptan iktidar! Suçular ortadadır fakat iktidar tarafından milliyetçiler toplanmaktadır.

Şurası da iyice bilinmelidir ki, a ramızda kendilerini Komünist düşmanı gibi gösterip Komünizm bir sermaye olarak kullanan ikbaı avcuları da vardır. Bunlar hayatlarının idamesi için Komünizmin yaşamayı gerektirdiğine inanır; bizleri oyalar, kandırır, temiz vicdanlarımız, ustaca istismar ederler Bunlar seviyesiz mücadeleleri ile yurdumuzda Komünizmin palazlanmasına sebep olurlar.

Bizler; iktidar ve buradaki yarıdakıları üzerimize saldırsa da asıl hedefimiz olan Komünizm mücadelesinde muhakkak zafere ulaşacağımıza inanıyoruz. Bu mücadelede kararlıyız ve Yüce Allahtan; komünizmi kovmuş, milliyetçilik mihrakına oturmuş, Türkiyeyi bizim şehadetimiz pahasına da olsa bu asil millete bir an önce göstermesini niyaz ediyoruz.

Ülkü.Sen Mersin Şubesi ise kurulmuş. Şu ile ilgili olarak yayınladığı bildiri de memleketimizin içinde bulunduğu durumu izah etmekte ve neden mücadele meydanına çıkmaya niyetimiz hissettiklerini açıklamaktadır.

Bozkurt Çağrısı

Milliyetçi Türkiye Ulküsü uğruna şehid olan kardaşlarımızın aziz ruhlarına...

Hançer pasın bin can silmez
Ödlek oku sine delmez
İtten kurda fayda gelmez
Gelir mi BOZKURT gelir mi?

Bir ülkeye gönül veren
Ölür mü Bozkurt ölür mü
Oğus soyu cenkten irak
Kahr mı BOZKURT kahr mı?

Devir moskof ka'pasını
Dağıt TURAN'ın yasını.
Sen vurmassan belâsını
Bulur mu BOZKURT bulur mu.

Kara kâfir dünden çetin
Fusat çekip dünden yetin.
Şu çarıklar (1) yurt kıymetini
Bilir mi BOZKURT bilir mi?

İzleyipte Başbuğu'nu;
Satılmışın yırt ağmı.
Tanrıdağ'a dik tuğunu
Olur mu BOZKURT olur mu?.

Dilaver CEBECİ

MESELE **Dünder TAŞER**

Öğrenciler arasında meydana gelen çatışmaları kınamak, çatışmaya karşı olduğunu söylemek, rahatını bozmadır. melekâne edalarla bedava öğütler vermek modadır. Şüphesiz öğrenciler arasındaki bu zorlamalı çekişme güzel de değildir ama bundan daha çirkin olan, tedbir almakla mükellef yetkililerin boş beyanlarla yetinmeleri, sorumluluktan kaçınmaları, hattâ böyle bir histen mahrum oluşlarıdır.

Türkiye'yi idare eden nesil ki yaşları (35-50) arasındadır ve hepsi de cumhuriyet devrinde yeni harfle Avrupaî eğitim sistemiyle yetişmiştir. Vali, Bakan, Milletvekili, Başbakan, elçi, unum müdür, rektör, emniyet müdürü, kumandan, defterdar, müfettiş, öğretmen, hakim, savcı, muhalefet erkânı, iktidar mensubu hep aynı kuşaktır. Neden bu kadar ilgisiz, tedbirsiz, kaygısızdır.

PARALARIMIZ

Özden önceki nesil ki, Mehmet Akif onlara Asımın nesli diyor. Bazıları meşrutiyet nesil, kimi de Atatürk nesil der. Sıfatları ne olursa olsun büyük fedakârlıklar, çileler, eziyetler, bahasına bir imparatorluğu yaşatmaya çalışmış idiler. Balkan dağlarında Rum, Bulgar, Sırp çetelerine karşı savaşan, Rumeliyi elde tutmak için ölen, öldüren onlardı.

Libya'ya çıkan İtalyan ordusunu geri atmak için giden, En ver bey, Ali Fethi bey, Mustafa Kemal bey, Yakup Cemil bey, şimdi ismini de unuttuğumuz bir çok subay resmen tayin edilmiş değillerdi. Yemende, Kafkasta, Çanakkalede, Kanalda Irak ta kanını sebil edenler, muhafazası imkânsız görülen bir imparatorluğu savunmak için cepheden cepheye koşmayı tabii saymışlardı. Kaybedilmiş ülkeler ortasından Anadolu'yu kurtarmak için çaba gösterenler de onlardı. Silâhsız, cephesiz parasız idiler. Fakat madem ki yaşıyorlardı o halde mes'uliyetleri vardı. Savaşmalı idiler ve savaşılmalı. Mutlakiyetten meşrutiyete, saltanattan cumhuriyete geçmenin mes'uliyetini de sırtladılar.

Çok parti, çok meclis denemesinin de yükünü omuzlayan yine onlardı. O nesilden kalan bir-kaç kişi halâ sorumluluk taşıyor hatalı veya sevaplı, yanlış veya doğru, halâ memleket kaderiyle alakalıdır.

O neslin felsefesini Yrb. Mustafa Kemal «zabit ve kumandanla hasbihal» adındaki kitabında şöyle açıklar:

«Hiç şüphesiz bizim milletimizde, diğer milletler gibi, tealiye müstaittir, ancak binefsihi olmak şartıyla.»

«Milletimizde önce bir emel, bir seciye, bir ruh yaratmak Allah'tan ve medine-i münevverede yatan cenab-ı Pevgamberden sonra bize teveccüh ediyor.» O neslin felsefesi budur: Millete hürmet, vazifeye istek Devletten MESULİYET

BİZ :

Bizim neslimiz, bir reaksiyon neslidir. Yılan, aciz, rahatçı,

GENÇLİK

türkek, çekingen, nemelazımcı ve renksizdir. Dedelerimizin her meseleyi halledip bitirmedigine müteessir, Fatih'in asfalt yol yapmadigina kızgındır, uslu uslu oturur akıllı akıllı konuşurlar. Ne işimiz vardı Yemende, niye gittik Viyanaya, bu Kıbrıs meselesi nerden çıktı başımıza? Dedikleri bu, düşündükleri daha da beterdir. Tek gayeleri vardır. Sorumlu olmamak. Millî ve tarihi sorumluluk bir yana resmî, vazifeden doğan'a bile razı değildir. Tarafsızdır. Milliyetçi ile Komünist, haklı ile suçlu. hainle vatansever arasında tarafsızdır. Yetkililerini bile kullanmaz, ne olur ne olmaz der, ya yarın bundan bir sorgu sual olursa. İfratlardan kaçınır, hiç bir şeyde aşırı yanı yoktur. Ruhunda fırtına esmez, kalbinde çarpıntı değişmez, hayali gözü kördür.

Niçin, çünkü biz böyle eğitildik, cumhuriyeti sevdirelim diye ondan önceki herşeyi, herkesi, her hareketi, her tutkuyu kınadılar, zaten cemiyet yorgundu bir de eğitimciler intikam yerine memnurluk, ihtiras yerine durgunluk ideal yerine uyusukluk, telkini ile tepemize çullandı ve böyle olduk. Bizim neslimiz den tek-tük bu vasıflar dışında kimseler varsa onlar da İMALAT HATALARI'dır. Bu nesil davasızdır, kavgasızdır, amelsizdir ve sorumsuzdur. Bu nesil Musa'nın Mısır'dan çıkarıp Kudüs'e sokmadığı bir nesildir.

ÇOCUKLARIMIZ :

Bizim reaksiyonumuzdur ve aslında aksiyondurlar, kendilerini cemiyetlerinden sorumlu sayıyorlar. Vazife duyguları vardır. Canları, başları, istikballeri, emelleri için vakıftır tutkuları vardır, davaları vardır, kavgaları vardır. Yan yana karşı karşıya her şey hiçe sayarak vuruşuyorlar, faydalı mı? gerekli mi? O başka amma büyük ve azametli fırtınalar yaratıyor ve kasırga gibi yaşıyorlar; büyük sayılan gereksizleri küçümseyorsa haklıdır. Rahatça, üzülmeden ve eğilmeden ölüyorlar, rahat çılara, makamcılara, çıkarıcılara tepeden bakıyorlarsa haklıdır.

Her iki kampta toplananı da cepheye yaşayan kaçak nesle saygıları yoksa haklıdır.

30 yıldır, Türkiye'yi yönetenler ve bu gün bütün kadroları dolduranlar ne verdiniz de, ne istiyorsunuz? Zaten isteseyiz de veremezsiniz, sizin ne ülkünüz, ne amacınız, ne emelinin vardı ki! Karlı çıkmaktan gayri!

Milliyetçi gençlerin birçoğunu tanımım; ifratları ile tefrikleri ile, hataları ile sevapları ile Türkiye'yi bütün meseleleriyle yüklenmeye gönüllü ve güçlüdürler.

Soluç gençlerin sapmaları büyüklerin günâhıdır. Kimi siyasi manevra için, kimi siyasi denge için, kimi de siyasi çıkarları için gençleri bu yola ittiler, halâda itiyorlar. Milliyetçilik - solculuktur diye gençlerin tabii ve irsi hasletlerini istismar eden hainler de bu gençleri daha da sola çekmektedirler. İmparatorluk devrinde çarlığa hizmet eden Rum ve Ermeni azınlığının rolünü cumhuriyet devrinde, Sovyetler için bu gençlere verdiler. Amma asıl suçlu idealsiz, heyecansız yüreksiz, SORUMSUZ'lardır.

Milliyetçi Günlük Bir Gazeteye Doğru

Çağımızın en tesiri yayma ve tanıma vasıtası basındır. Özellikle günlük gazetedir. Büyük ve soylu mücadelelerin çağın şartlarına uymayı emrederler. Türk milliyetçiliği mücadele sinin de bir günlük gazeteye ihtiyaç duyduğu bir araçtır. Zaten zamanımızın şartları da Türk milliyetçiliğine bir günlük yayın organını kaçınılmaz bir mecburiyet haline getirmiştir.

Türk milliyetçiliği fikrini daima canlı tutmak ve onu daha çok insana ulaştırmak, benimsetmek milliyetçilik mefkûresine gönül ve renlerin ilk hedeflerindedir.

Türk milletinin sosyal, iktisadi ve siyasi hayatında cerevan eden olayları yayın organı yokluğundan dolayı milliyetçi açıdan değerlendirememek ne hazin bir tecellidir. Hele son zamanlarda vukubulan hadiselerde basının Türk milliyetçiliğine karşı bir tavır takınması ve olayları milliyetçiler aleyhine tahrif etmesi milliyetçi günlük gazeteye olan ihtiyaç daha da arttırmıştır.

Aslında Türk Milliyetçileri; devamı sağtam bir teminata bağlı, sahiplerinden müretti bine kadar bütün çalışanlarıyla milliyetçi bir günlük gazeteyi kuracak, geliştirecek ve yürütecek bir kadroya sahiptir.

Ne vardi bu bir maddi imkân meselesidir. Bu imkânın temin edilmesi ise gayretlerini esirgemeyecek olan ülkücülerin çalışmalarına bağlıdır.

İşte bugün bütün imkansızlıklara göğüs gerecek ve Türk Milliyetçiliğini bir günlük gazeteye kavuşturacak ülkücü bir çalışma yapılmaktadır ve hazırlıkları hakkında ülkücülerin kısmen de olsa haberdar oldukları «Matbaa ve Gazetecilik Şirketi» tesebbüsü son safhasına kadar gelmiş bulunmaktadır. Şirket, hazırlık çalışmaları sonucu bugün, iki milyon liralık esas sermayeli bir Ananom Şirketi hemen faaliyete geçirmek imkanına da sahip bulunuyor.

Ancak matbaa tesislerine sahip olmayan milliyetçi bir gazeteyi yaşatmak imkansızdır. Kurulacak şirketin, dolayısıyla gazetenin her türlü baskı ve engelleri aşacak maddi imkanlara sahip olması gerekmektedir. Bunun için de kuruluş aşgari ikibuçuk milyon lira esas sermaye ile yapılacaktır.

Hukuku statüsü gerçekleştirildikten sonra, ikinci merhalede şirketin sermayesi beş milyon liraya çıkarılacaktır.

Şirketin kuruluşu ile ilgili olarak bir «Matbaa ve Gazetecilik İşletmesi Hazırlık Komitesi» kurulmuş ve çalışmalarına hızla devam etmektedir. Bu komite geniş bilgi almak isteyenlere arzu ettikleri takdirde bir bröşür de göndermektedir.

Şimdi Türk milliyetçilerine büyük görevler düşmekte ve kendi gazetelerinden hiç olmazsa bir hisse sahibi olmaları gerekmektedir. Onun için de şirkete ortak olma şartlarını

aşağıya alıyoruz.

Büyük ve tarihi bir mes'uliyeti yüklendimizi sanıyor, ülkücü arkadaşlarımızın samimi yet ve alakalarından emin bulunduğumuzu da belirtiyoruz

ŞİRKETE ORTAK OLMANIN USUL ve ŞARTLARI :

1— Şirketin her bir hissesi 500 TL. (beşyüz) dir. Bir hisseye ortak olmak isteyen iştirâkçi bunun dörtte birini yani 125 lirayı «Matbaa ve Gazetecilik İşletmesi» adına açılan Ziraat Bankası Kızılay — Ankara şubesindeki 21240 v-yine Ziraat Bankası Eminönü — İstanbul Şubesindeki 8073 numaralı hesaplardan birine yatırır.

2— Para yatıran iştirâkçilere, gönderdikleri para karşılığı olarak bir makbuzla birlikte taahhütname gönderilecek ve imza edildikten sonra tekrar «M. G. İ. Hazırlık Komitesi» ne taahhüt istenecektir. Şirkete ortak olanlar taahhütnameyi gönderirken açık ve devamlı adreslerini de bildireceklerdir.

3— Hissenin ödenmemiş olan dörtte üç kısmı, şirketin kurulmasından sonra, İdare Heyetinin kararlaştıracağı münasip bir zaman içinde ödenmesi istenecektir. Bu husus iştirâkçilere taahhüt mektula haber verilir.

Matbaa ve Gazetecilik İşletmesi, Hazırlık Komitesinin her türlü yazışma ve Haberleşme Adresi :

M. G. İ. Yüksel Sokak No: 8 Kızılay - Ankara